

poglavja so namenjena analizi literarnega dela, stilistiki (staremu in novemu razumevanju stila), verzifikaciji, literarni klasifikaciji, nato posameznim literarnim vrstam ter na koncu metodologiji literarnega raziskovanja. Glede na naravo tega dela ne moremo pričakovati niti v zadnjem poglavju kakih načelnih opredelitev; avtor ostaja do vseh idejno-metodoloških smeri v enaki kritični distanci. Govori o pomenu pozitivizma in ruskih formalistov, o novi kritiki, interpretaciji ter psihoanalitični in arhetipski literarni kritiki, o važni vlogi, ki jo je imela fenomenologija v razvoju literarnih znanosti, predvsem v zvezi z eksistencializmom, eksistencialno filozofijo, hermenevtiko in filozofijo literature, o strukturalizmu ter o vse večjem vplivu marksizma na literarno znanost. V zvezi z različnimi metodami in smermi literarne znanosti meni Solar, da je v današnjem času pravzaprav zelo redko prepričanje o veljavnosti ene same strogo določene poti, saj dopušča literarno preučevanje uporabo, povezovanje in kombiniranje različnih metod. Spričo hitrega in bujnega razvoja literarne znanosti se mu zdi kritični eklekticizem pravzaprav razumljivo stališče, če ne pomeni seveda samo sprejemanja vsega brez nekega sistema in notranje koherence.

V. J.

Zdenko Škreb: STUDIJ KNJIŽEVNOSTI. Školska knjiga, Zagreb, 1976.

Mnogoštevilne vidike, ki se pojavljajo pri preučevanju književnosti, je avtor v knjigi pregledno strnil, tako da je dobila

značaj priročnika. Problematika celotne literarne vede je razdeljena v deset poglavij, v katerih zgoščeno obravnava njen predmet, metode, literarne vrste in zvrsti, ustvarjalce in porabnike literature, njeno družbeno vlogo, trivialno književnost, literarno kritiko in zgodovino. V vsakem poglavju se osredotoči na najpomembnejše dosedanje rešitve problema in terminologijo. Največkrat navede trditve znanih teoretikov, našteje marsikateri literarni primer za ponazoritev, čemur sledijo sklepi, ki pa nimajo značaja sklenjenega, individualnega literarnoteoretičnega sistema.

M. D.

Käte Hamburger: LOGIKA KNJIŽEVNOSTI. Preveo i predgovor napisao dr. Slobodan Grubačić. Nolit, Beograd, 1976.

Knjiga je zapoznel, vendar za jugoslovansko in tudi slovensko primerjalno književnost oziroma literarno teorijo še zmeraj aktualen prevod izvirnika, ki je izšel pod naslovom *Die Logik der Dichtung* že leta 1957 (Ernst Klett Verlag, Stuttgart). Srbsko-hrvaški prevod je nastal po drugi izdaji iz leta 1968, v kateri je Hamburgerjeva upoštevala kritične pripombe k prvi izdaji. Tudi v takšni obliki je ostala eno osrednjih del o problemu literarnih vrst, njihovem ontološkem statusu in jezikovno-izjavni funkciji – s tezo o zgolj dveh temeljnih literarnih vrstah: fikcionalni ali mimetični (pripovedništvo, dramatika) in eksistencialni ali lirski. Prevod je nastal nedvomno v zvezi z dejstvom, da problem literarnih vrst in njihove jezikovne, onto-